

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2012. február 7.*

„Közösségi védjegy — Törlési eljárás — Elefántokat egy téglalapban ábrázoló közösségi ábrás védjegy — Elefántot ábrázoló korábbi nemzetközi és nemzeti ábrás védjegyek, és »elefanten« korábbi nemzeti szövegvédjegy — Viszonylagos kirázó ok — Összetéveszthetőség — A megjelölések hasonlósága — A 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja — Korábbi védjegyek megkülönböztető képessége”

A T-424/10. sz. ügyben,

a **Dosenbach-Ochsner AG Schuhe und Sport** (székhelye: Dietikon [Svájc], képviseli: O. Rauscher ügyvéd)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviselet: G. Mannucci, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó a Törvényszék előtti eljárásban:

a **Sisma SpA** (székhelye: Mantova [Olaszország], képviseli: F. Caricato ügyvéd)

beavatkozó,

az OHIM negyedik fellebbezési tanácsának a Dosenbach-Ochsner AG Schuhe und Sport és a Sisma SpA közötti törlési eljárással kapcsolatban 2010. július 15-én hozott határozatával (R 1638/2008-4. sz. ügy) szemben benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács),

tagjai: I. Pelikánová elnök (előadó), K. Jürimäe és M. van der Woude bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2010. szeptember 18-án benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az OHIM-nak a Törvényszék Hivatalához 2011. február 23-én benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a beavatkozónak a Törvényszék Hivatalához 2011. február 4-én benyújtott válaszbeadványára,

* Az eljárás nyelve: olasz.

tekintettel a válasz benyújtását elutasító 2011. április 28-i határozatra,

a felek által az írásbeli szakasz lezárásáról szóló értesítést követő egy hónapos határidőn belül előterjesztendő, tárgyalás tartása iránti kérelem hiányában, és tekintettel az emiatt az előadó bíró jelentése és a Törvényszék eljárási szabályzatának 135a. cikke alapján a Törvényszék által hozott azon határozatra, miszerint az ügy elbírálására szóbeli szakasz nélkül kerül sor,

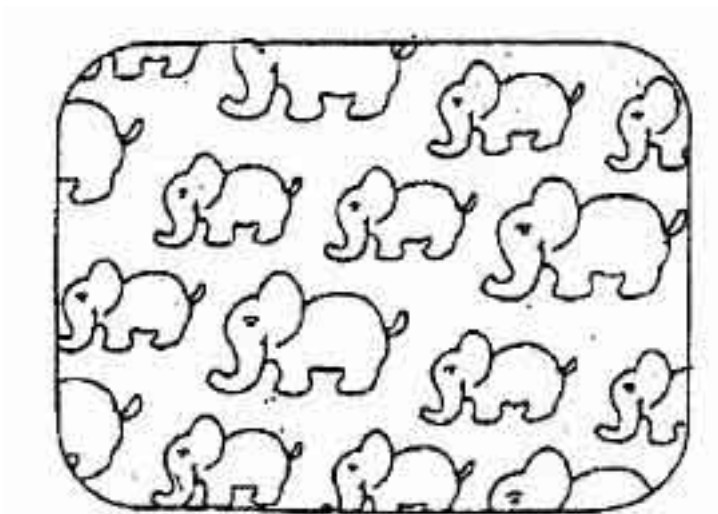
meghozta a következő

Ítéletet

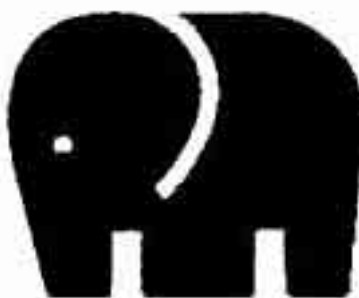
A jogvita előzményei

- 1 A beavatkozó, a Sisma SpA, a 4279295. számon lajstromozott közösségi ábrás védjegy jogosultja (a továbbiakban: vitatott védjegy), amelynek lajstromozása iránt 2005. február 9-én kérelmet nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) (helyébe lépett a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet [HL L 78., 1. o.] alapján. A vitatott védjegyet 2006. november 30-án lajstromozták a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 24. és 25. osztályba tartozó áruk vonatkozásában, amelyek az egyes osztályok tekintetében a következő leírásnak felelnek meg:
 - 24. osztály: „Szövetek; rugalmas szövetek; melegen ragasztható tapadó szövetek; állatbőrutánzat szövetek; gyapjúszövetek; takarók; útitakarók, plédok; asztalterítők; textilcikkek; kárpitok szövetből; zsebkendők textilanyagokból; zászlók; törölkendők szövetből és nem szövött szövetből; asztalkendők szövetből; asztalkendők textilből; szintetikus pelenkák”;
 - 25. osztály: „Férfi, női és gyermek ruházat, beleértve bőrruházat; ingek; blúzok; szoknyák; kosztümök; dzsekik; nadrágok; rövidnadrágok; dzsörzék; pólók; pizsamák; harisnyák; atléták/trikók; fűzők; zoknitartók; alsónadrágok; melltartók; alsóneműk; kalapok; sálak; nyakkendők; vízhatlan ruházat; felsőkabátok, felöltők; kabátok; fürdőruhák; tréningruha; anorákok; sínadrágok; övek; szőrmebéléses kabátok; nyaksálak; kesztyűk; köntösök, pongyolák; általános lábbelik, beleértve papucsok, lábbelik, sportlábbelik, csizmák és szandálok; pelenkák textíliából csecsemőknek; partedik újszülötteknek.”

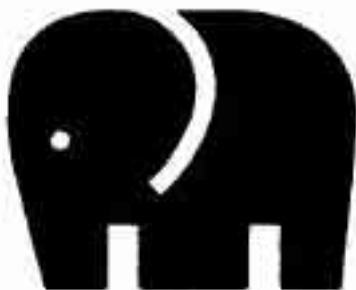
2 A vitatott védjegy az alábbi ábrás megjelölés:

- 3 2007. február 20-án a felperes, a Dosenbach-Ochsner AG Schuhe und Sport a 40/94 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének a) pontja (jelenleg 207/2009 rendelet 53. cikk (1) bekezdésének a) pontja) alapján törlés iránti kérelmet nyújtott be az OHIM-hoz a vitatott védjegy vonatkozásában.
- 4 A kérelem a vitatott védjegynek a fenti 1. pontban felsorolt áruk tekintetében történő lajstromozásának törlésére irányult. A kérelem az említett védjegy és az alábbi korábbi védjegyek közötti, a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja (jelenleg 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja) szerinti összetévesztés veszélyének fennálltán alapult:
- az 1987. március 14-én bejelentett és 1989. január 24-án 1133678. számon lajstromozott, a 25. osztályba tartozó, a következő leírásnak megfelelő árukat megjelölő német szöveg: „Cipők”;
 - az alább látható, többek között a Cseh Köztársaságra vonatkozóan lajstromozott nemzetközi ábrás védjegy, amelyet 1999. május 29-én a 25. osztályba tartozó és a következő leírásnak megfelelő áruk tekintetében 715019. számon lajstromoztak: „Cipők és lábbelik”:

- az alább látható német ábrás védjegy, amelyet 2000. november 9-én jelentettek be és 2001. január 22-én 30082400. számon lajstromoztak többek között a 24. osztályba tartozó „gyermektakarók, gyermeklepedők, arctörlők, arctörülközők gyermekeknek; gyermekhálósákok; textiltáskák gyermekeknek és gyermekhordozó-táskák”, valamint a 25. osztályba tartozó „gyermekruházat, gyermeksapkák; gyermekövek” tekintetében:

2008. szeptember 9-i határozatával az OHIM törlési osztálya a vitatott védjegy és a korábbi védjegyek közötti összetéveszthetőség hiányára alapozott indokkal elutasította a törlés iránti kérelmet. 2008. november 12-én a felperes fellebbezést nyújtott be a törlési osztály határozatával szemben.
2010. július 15-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az OHIM negyedik fellebbezési tanácsa elutasította a fellebbezést.
- Először is, a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 16. pontjában úgy ítélte meg, hogy az érintett vásárlóközönség olyan szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő átlagfogyasztókból áll, akik Németországban és a Cseh Köztársaságban élnek.
- Másodsorban a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 17. pontjában egyetértett a törlési osztály azon megállapításával, miszerint egyfelől a vitatott védjegy, másfelől a korábbi védjegyek által érintett egyes áruk azonosak vagy hasonlóak, míg mások különbözők.
- Harmadsorban a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 20–24. pontjában úgy ítélte meg, hogy a vitatott védjegy vizuális tekintetben nem hasonló a korábbi védjegyekhez, figyelembe véve többek között a vitatott védjegy és a korábbi ábrás védjegyek az elefántfigura ábrázolásai között fennálló különbségeket.
- Negyedsorban a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 25–27. pontjában megállapította, hogy a szóban forgó védjegyek hangzásukat tekintve nem hasonlóak, tekintettel arra, hogy egyfelől az ábrás védjegyeket – köztük a vitatott védjegyet – nem ejtik ki, másfelől az érintett védjegyek szóbeli leírásai nem egyeznek meg.
- Ötödsorban a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 28. pontjában megállapította, hogy az elefántra történő utalással kapcsolatban valamennyi érintett védjegy között fogalmi hasonlóság áll fenn.
- Hatodsorban az összetévesztés veszélyének fennállására vonatkozó átfogó értékelés keretében a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 30–39. pontjában úgy ítélte meg egyfelől, hogy a felperes nem hivatkozott a korábbi védjegyek különleges megkülönböztetőképességére, és másfelől a vitatott védjegy által érintett áruk forgalmazási módjai folytán nagyobb jelentőséget kell tulajdonítani a vizuális tekintetben történő összehasonlításnak. E körülmények között a fellebbezési tanács arra a következtetésre jutott, hogy a megállapított fogalmi hasonlóság nem elegendő ahhoz, hogy összetéveszthetőséget eredményezzen a vitatott védjegy és a korábbi védjegyek között.

A felek kérelmei

- 13 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék
- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
 - az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.
- 14 Az OHIM azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.
- 15 A beavatkozó lényegében azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére, ideértve az OHIM előtti eljárással kapcsolatos költségeket is.

Indokolás

- 16 A felperes egyetlen jogalapra hivatkozik, amelyet a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának a megsértésére alapít. Lényegében azzal érvel, hogy a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a jogot, valamint tévesen értékelte a tényeket, amikor megállapította a vitatott védjegy és a korábbi védjegyek közötti összetéveszthetőség hiányát.
- 17 A 207/2009 rendelet 53. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében a közösségi védjegyet az OHIM-hoz benyújtott kérelem alapján törölni kell az ugyanezen rendelet 8. cikkének (2) bekezdése szerinti korábbi védjegy alapján, ha arra nézve teljesülnek többek között az e rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjában megállapított feltételek. Ez utóbbi rendelkezések értelmében a korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a korábbi védjegy nem részesülhet védjegyoltalomban, ha azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt. Az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez. Egyébként a 207/2009 rendelet 8. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. és iii. alpontja értelmében korábbi védjegy a valamely tagállamban lajstromozott védjegy, illetve a tagállamra kiterjedő hatállyal lajstromozott nemzetközi védjegy, amelynek bejelentési napja korábbi, mint a közösségi védjegybejelentés napja.
- 18 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint összetéveszthetőséget eredményezhet az, ha a vásárlóközönség azt hiheti, hogy a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások ugyanattól a vállalkozástól vagy gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól származnak. Ugyanezen ítélkezési gyakorlat értelmében az összetéveszthetőséget átfogóan kell értékelni az alapján, hogy az érintett vásárlóközönség milyen képet alkot a megjelölésről és a szóban forgó árukról vagy szolgáltatásokról, és figyelembe kell venni valamennyi, az adott ügyre jellemző tényezőt, különösen a megjelölések és a megjelölt áruk vagy szolgáltatások hasonlósága közötti kölcsönös függőséget (lásd a Törvényszék T-162/01. sz., Laboratorios RTB kontra OHIM - Giorgio Beverly Hills [GIORGIO BEVERLY HILLS] ügyben 2003. július 9-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-2821. o.] 30–33. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 19 A jelen esetben a felperes nem vitatja az érintett vásárlóközönség fellebbezési tanács által alkalmazott, a fenti 7. pontban ismertetett meghatározását, és az áruk hasonlóságának a fenti 8. pontban hivatkozott vizsgálatát sem. Amennyiben egyébként ezek a megállapítások nem tévesek, figyelembe kell őket venni a jelen kereset vizsgálatakor.
- 20 A felperes ezzel szemben elsősorban a megjelölések hasonlóságára vonatkozó értékelést vitatja, másodsorban a korábbi védjegyek magas fokú megkülönböztető képessége figyelembevételének hiányát, harmadsorban pedig az összetévesztés veszélyének fennállására vonatkozó, többek között az ütköző megjelölések közötti összehasonlítás különböző elemei közötti kapcsolat figyelembevételével történő átfogó értékelést.
- 21 Az OHIM és a beavatkozó vitatja a felperes érveinek megalapozottságát.

A megjelölések összehasonlításáról

- 22 Az összetéveszthetőség átfogó mérlegelésénél az ütköző megjelölések vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlóságát illetően a megjelölések által keltett együttes benyomást kell alapul venni, különösen a megkülönböztető és domináns jegyeik figyelembevételével. Az összetéveszthetőség átfogó értékelésénél az játszik meghatározó szerepet, hogy a védjegyet hogyan érzékeli a szóban forgó áruk átlagos fogyasztója. E tekintetben az átlagos fogyasztó rendszerint egészében érzékeli a védjegyet, és nem vizsgálja annak egyes részeit (lásd a Bíróság C-334/05. P. sz., OHIM kontra Shaker ügyben 2007. június 12-én hozott ítéletének [EBHT 2007., I-4529. o.] 35. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 23 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében továbbá két védjegy akkor hasonló, ha az érintett vásárlóközönség nézőpontjából legalább részleges azonosság áll fenn közöttük egy vagy több releváns aspektus vonatkozásában (a Törvényszék T-6/01. sz., Matratzen Concord kontra OHIM - Hukla Germany [MATRATZEN] ügyben 2002. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-4335. o.] 30. pontja és a T-317/03. sz., Volkswagen kontra OHIM – Nacional Motor [Variant] ügyben 2006. január 26-án hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 46. pontja).
- 24 A jelen esetben a felperes vitatja a fellebbezési tanácsnak az érintett védjegyek vizuális, hangzásbeli és fogalmi összehasonlításával kapcsolatos megállapításait.

A vizuális összehasonlításról

- 25 A megtámadott határozat 20–22. pontjában a fellebbezési tanács megállapította, hogy a korábbi védjegyek egyfelől az „elefanten” kifejezésből, másfelől egy nagyon rövid lábú, zömök ázsiai elefánt oldalnézetből történő, stilizált ábrázolásából állnak. A vitatott védjegy pedig egy olyan lekerekített sarkú téglalap alakú címkéből áll, amely különböző méretű afrikai elefántok csoportját tartalmazza oldalnézetből ábrázolva, kissé a magasba emelt ormánnyal, és átlós sorokba rendezve.
- 26 E megállapításokra támaszkodva a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 22. és 24. pontjában megállapította, hogy az érintett védjegyek vizuális tekintetben különböznek, eltekintve attól, hogy az oldalnézetben elrendezett, egyetlen szemmel ábrázolt elefántok a vitatott védjegyben és a korábbi ábrás védjegyekben is megjelennek.
- 27 A felperes vitatja a vitatott védjegynek a korábbi ábrás védjegyekkel való összehasonlítására vonatkozó ezen megállapítás megalapozottságát.
- 28 Elsőként azt állítja, hogy a fellebbezési tanács tévesen támaszkodott a szóban forgó védjegyek azon elemeivel kapcsolatos különbségekre, amelyeket az érintett vásárlóközönség nem megkülönböztető elemekként észlel.

- 29 A felperes e tekintetben helytállóan hivatkozott arra, hogy a vitatott védjegy az elefántok ábrázolását körülvevő lekerekített sarkú téglalapot a jelen ügyben szóban forgó védjegy egyszerű körülhatárolásaként észlelik. Mindazonáltal ez a körülmény nem vonja maga után azt, hogy ez az elem egyáltalán nem befolyásolja a vitatott védjegy által keltett vizuális összbenyomást. Az érintett téglalap ugyanis meghatározza a szóban forgó megjelölés körvonalait, amit alátámaszt az, hogy a vonalak több elefánt ábrázolását „kettévágják”, amelyeknek csak egy részük látszik az említett megjelölésen.
- 30 Ezzel szemben – ahogyan arra a felperes hivatkozik – az érintett vásárlóközönség által végzett vizsgálat során ez utóbbiban nem merül fel a különböző elefántábrázolásoknak a vitatott védjegy való pontos elhelyezkedésére, sem pedig az ázsiai elefánt és az afrikai elefánt közötti különbségekre vonatkozó kérdés. Következésképpen nem bírnak relevanciával az ütköző védjegyek érintett vásárlóközönség általi észlelése tekintetében azon körülmények, melyek szerint egyfelől a vitatott védjegy elefántok átlós sorából áll, és másfelől az említett védjegy ábrázolt elefántok esetlegesen nem ugyanahhoz a fajhoz tartoznak, mint a korábbi ábrás védjegyeken szereplők.
- 31 Másodsorban a felperes szerint a fellebbezési tanács fontos hasonló elemeket nem vett figyelembe. Ugyanis a vitatott védjegy és a korábbi ábrás védjegyek egyaránt egy fiatal elefánt naiv ábrázolását tartalmazzák, amelynek zömök az alkata, és két nagyon rövid, téglalap alakúra rajzolt lába van.
- 32 Márpedig a fellebbezési tanács által a megtámadott határozat 22. és 24. pontjában megállapítottakhoz hasonlóan meg kell jegyezni, hogy – bár a vitatott védjegy és a korábbi ábrás védjegyek is egy elefánt oldalnézetű, stilizált ábrázolását tartalmazzák – ezen ábrázolások jelentős különbségekkel rendelkeznek.
- 33 Míg ugyanis a vitatott védjegy ábrázolt elefánt inkább gyerekes jellegű, a korábbi ábrás védjegyek elvont és letisztult rajzolatúak, minimalista körvonalakat alkalmazva. Ehhez hasonlóan, a vitatott védjegy fekete körvonalú fehér elefántokat tartalmaz, míg a korábbi ábrás védjegyek egy fehér körvonalú fekete elefántból állnak.
- 34 Harmadsorban a felperes állításával szemben az, hogy a vitatott védjegy több elefánt ábrázolását tartalmazza, jelentőséggel bír az érintett vásárlóközönség általi észlelés tekintetében, és ennél fogva az említett védjegy által kiváltott átfogó vizuális benyomás tekintetében. Amint ugyanis a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 21. pontjában megállapította, a vitatott védjegy átfogó vizuális érzékelését több elefántnak egy lekerekített sarkú téglalap alakú címkében történő ábrázolása jellemzi. Ennél fogva az említett védjegy elválaszthatatlan részét képezi a több elefánt ábrázolása.
- 35 Amennyiben a felperes e tekintetben a német bíróságok ítélkezési gyakorlatára hivatkozik, emlékeztetni kell arra, hogy a védjegyek közösségi rendje szabályok együtteséből álló sajátos célokat követő és autonóm rendszer, amelynek alkalmazása független a nemzeti rendszerektől. Ennél fogva az OHIM-ot és adott esetben az uniós bíróságot nem kötik a tagállami szinten meghozott határozatok (lásd a Törvényszék T-106/00. sz., Streamserve kontra OHIM [STREAMSERVE] ügyben 2002. február 27-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-723. o.] 47. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot), amely mindössze egy olyan elem, amely – anélkül, hogy meghatározó lenne – kizárólag a közösségi védjegy törlése iránti eljárásban vehető figyelembe (lásd analógia útján a Törvényszék T-337/99. sz., Henkel kontra OHIM [„piros és fehér, kerek tableta”] ügyben 2001. szeptember 19-én hozott ítéletének [EBHT 2001., II-2597. o.] 58. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 36 Márpedig a felperes által hivatkozott határozatok a védjegyben szereplő szóelem megtöbbszöröződésére vonatkoznak, míg a jelen esetben szóban forgó elem egy ábrás elem. Tekintettel arra, hogy e kétféle elem megtöbbszöröződése általános szabály szerint nem ugyanazzal a hatással bír a védjegy által keltett összbenyomás tekintetében, meg kell állapítani, hogy a német bíróságok felperes által hivatkozott határozatai nem ültethetők át a jelen esetre, és így a Törvényszék nem veheti azokat figyelembe.

- 37 A felperes továbbá azt állítja ezzel kapcsolatban, hogy többször és különböző méretekben megismételheti a korábbi ábrás védjegyeket a termékein. E tekintetben a divatágazat szokásaira, és különösen bizonyos luxusvédjegyek „monogrammal ellátott áruira” hivatkozik.
- 38 Mindazonáltal ez az érv meghaladja a vitatott védjegynek a korábbi védjegyekkel való összehasonlítása kereteit, mivel ez utóbbi védjegyek használatára vonatkozik. Egyébként, amint a fenti 29. pontból kitűnik, a vitatott védjegy nem meghatározatlan számú elefánt ábrázolásából áll, hanem több elefánt teljes vagy részleges ábrázolását magában foglaló lehatárolt felületről.
- 39 Mindenesetre a felperes nem támasztja alá a divatágazatbeli szokásokra vonatkozó állításait. Nem fejt ki a „monogrammal ellátott áruk” példájának relevanciáját sem, tekintettel arra, hogy a jelen esetben szóban forgó védjegyek nem monogramok.
- 40 Mivel a felperesnek egyetlen, a több elefántnak a vitatott védjegyen való ábrázolásával kapcsolatos érve sem fogadható el, meg kell állapítani, hogy ez az elem vizuális tekintetben a vitatott védjegynek azon korábbi ábrás védjegyeiktől való megkülönböztetésére irányul, amelyen az említett állat ábrázolása mindössze egyszer szerepel.
- 41 A fentiek összességére tekintettel meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács nem követett el hibát, amikor a megtámadott határozat 24. pontjában megállapította, hogy vizuális tekintetben a vitatott védjegy és a korábbi ábrás védjegyek összességükben tekintve különbözők.

A hangzásbeli összehasonlításról

- 42 Előzetesen meg kell jegyezni, hogy a felperes helytállóan hivatkozik a megtámadott határozat hangzásbeli hasonlósággal kapcsolatos indokolásának összefüggéstelen jellegére. A megtámadott határozat 25. pontja ugyanis, amely szerint az ábrás védjegyeket nem ejtik ki, már első pillantásra is összeegyeztethetetlen ugyanezen határozat 26. pontjával, amely szerint a vitatott védjegy szóbeli leírása mindenesetre különbözik a korábbi védjegyek leírásától.
- 43 Ezenfelül ellentétben azzal, amit lényegében az OHIM állít, nem tűnik úgy, hogy a megtámadott határozat 26. pontjában kifejtett érv tisztán mellékes jellegű lenne. A megtámadott határozatnak az összetévesztés veszélye fennállásának átfogó értékelésével kapcsolatos 37. pontjában ugyanis a fellebbezési tanács kifejezetten az érintett védjegyek között megállapított hangzásbeli különbségekre utalt.
- 44 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozat indokolása ellentmondásos a hangzásbeli hasonlóság értékelése tekintetében.
- 45 Mindenesetre a felperes állításával szemben a hangzásbeli összehasonlítás nem releváns a szóelemekkel nem rendelkező ábrás védjegynek egy másik védjeggyel való hasonlóságára irányuló vizsgálat keretében (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-5/08.-T-7/08. sz., Nestlé kontra OHIM - Master Beverage Industries [Golden Eagle és Golden Eagle Deluxe] egyesített ügyekben 2010. március 25-én hozott ítélet [EBHT 2010., II-1177. o.] 67. pontját).
- 46 A szóelemekkel nem rendelkező ábrás védjegy ugyanis önmagában nem ejthető ki. Legfeljebb a vizuális vagy a fogalmi tartalma írható le szavakkal. Márpedig egy ilyen körülírás mindenképpen megegyezik az érintett védjegy vizuális észlelésével vagy fogalmi észlelésével. Következésképpen nem kell önállóan megvizsgálni a szóelemekkel nem rendelkező ábrás védjegy hangzásbeli észlelését, és nem kell azt összehasonlítani más védjegyek hangzásbeli észlelésével.

47 E körülmények között, és figyelembe véve azt, hogy a vitatott védjegy szóelemekkel nem rendelkező ábrás védjegy, nem állapítható meg ez utóbbi védjegy és a korábbi védjegyek között sem hangzásbeli hasonlóság, sem pedig különbség.

A fogalmi összehasonlításról

48 A megtámadott határozat 28. pontjában a fellebbezési tanács egyfelől megállapította, hogy a korábbi szóvédjegy németül – azon terület nyelvén, ahol lajstromozták – „elefántot” jelent. A fellebbezési tanács szerint másfelől az érintett ábrás védjegyek teljesen egyértelműen az „elefánt” fogalmára utalnak. Mindazonáltal – mivel a korábbi védjegyeken mindössze egyetlen elefánt jelenik meg, míg a vitatott védjegyben több különböző méretű, meghatározott módon elrendezett és egy lekerekített sarkú téglalap alakú címkében elhelyezett elefánt szerepel – a fellebbezési tanács a fogalmi azonosság helyett hasonlóságot állapított meg.

49 A felperes azt állítja, hogy a fogalmi hasonlóság nagyobb fokú, mint azt a fellebbezési tanács megállapította. Különösen a vitatott védjegy és a korábbi szóvédjegy közötti fogalmi azonosságra hivatkozik.

50 Ezzel kapcsolatban a vitatott védjegy fogalmi észlelését illetően a fenti 30. pontban először is megállapításra került, hogy az a körülmény, miszerint a vitatott védjegy elefántok átlós sorából áll, nem bír relevanciával az érintett vásárlóközönség általi észlelés tekintetében. Ennélfogva az érintett vásárlóközönség nem észlel semmilyen különös elrendezést a vitatott védjegyben ábrázolt elefántcsoportban. Ezenfelül a fenti 29. pontból kiderül, hogy a vitatott védjegyben az elefántok ábrázolását körbevevő, lekerekített sarkú téglalapot a jelen esetben szóban forgó védjegy körülhatárolásaként észlelik. Márpedig ekképpen semmilyen különleges fogalmi tartalom nem tulajdonítható ezen elemnek. Végül figyelembe véve azt, hogy általános szabályként az átlagos fogyasztónak a szóban forgó védjegyekről az emlékezetében őrzött tökéletlen képre kell hagyatkoznia (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-342/97. sz. Lloyd Schuhfabrik Meyer ügyben 1999. június 22-én hozott ítéletének [EBHT 1999., I-3819. o.] 26. pontját), a vitatott védjegy fogalmi észlelését nem befolyásolja a különböző méretű elefántok jelenléte.

51 E körülmények között meg kell állapítani, hogy az érintett vásárlóközönség úgy észleli a vitatott védjegyet, mint amely fogalmi tekintetben egyszerűen az elefántokra utal. Következésképpen a felperes helyesen hivatkozott a vitatott védjegy és a korábbi szóvédjegy közötti fogalmi azonosságra fennállására.

52 A vitatott védjegy és a korábbi ábrás védjegyek közötti fogalmi összehasonlítást illetően nem vitatott, hogy ez utóbbiakat úgy észlelik, mint amelyek az „elefánt” fogalmára utalnak. Márpedig az „elefánt” fogalmának és az „elefántok” fogalmának közelségére tekintettel a fellebbezési tanácshoz hasonlóan meg kell állapítani a vitatott védjegy és a korábbi ábrás védjegyek közötti fogalmi hasonlóságot.

53 Végezetül meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozat a hangzásbeli hasonlóság és a fogalmi hasonlóság értékelésével kapcsolatos hibákat tartalmaz.

54 Mindazonáltal csak a releváns tényezők összességének átfogó vizsgálatának szakaszában értékelhető az a hatás, amelyet e hibák gyakorolnak a fellebbezési tanács által az összetéveszthetőség hiányával kapcsolatban tett megállapítás megalapozottságára, és következképpen a megtámadott határozat rendelkező részének megalapozottságára. E vizsgálat céljából meg kell állapítani, hogy az érintett védjegyek vizuális tekintetben különböznek, hogy a hangzásbeli összehasonlításuk nem releváns, és hogy fogalmi tekintetben a vitatott védjegy azonos a korábbi szóvédjeggyel, és hasonló a korábbi ábrás védjegyekhez.

A korábbi védjegyek magas fokú megkülönböztető képessége figyelembevételének hiányáról

- 55 A megtámadott határozat 30. pontjában a fellebbezési tanács megállapította, hogy a felperes nem hivatkozott a törlési osztály előtt kifejezetten a korábbi védjegyek azon fokozott megkülönböztetőképességére, amely az intenzív használatuknak tudható be. A felperes által a törlési osztály előtt benyújtott észrevételek és bizonyítékok ugyanis kizárólag az említett védjegyek tényleges használatának a beavatkozó által felvetett kérdésére vonatkoztak. Következésképpen a fellebbezési tanács nem vizsgálta meg, hogy a korábbi védjegyek fokozott megkülönböztetőképességet szereztek-e a használatuk révén. A megtámadott határozat 31. pontjában úgy ítélte meg, hogy átlagos mértékű megkülönböztetőképességgel rendelkeznek.
- 56 A felperes vitatja, hogy nem hivatkozott a korábbi védjegyek fokozott megkülönböztető képességére. E tekintetben azon észrevételekre hivatkozik, amelyet 2007. október 11-én nyújtott be a törlési osztálynak.
- 57 A törlési osztályhoz 2007. november 7-én benyújtott és az OHIM előtti eljárás nyelvére lefordított felperesi észrevételek 11. oldalán az alábbi bekezdés olvasható:
- „3. A felszólaló véleményével szemben a [korábbi védjegyeknek] a megkülönböztető képessége sem gyenge. Éppen ellenkezőleg: [a] német piacon korábban folytatott intenzív és tartós használatuk folytán az átlagosnál nagyobb fokú megkülönböztetőképességgel rendelkeznek.”
- 58 E bekezdésből kitűnik, hogy a felperes kifejezetten hivatkozott a korábbi védjegyek azon fokozott megkülönböztetőképességére, amely a korábbi használatuknak tudható be. Következésképpen mind a törlési osztály a határozata meghozatalának időpontjában hatályos 40/94 rendelet 74. cikkének (1) bekezdése alapján, mind pedig a fellebbezési tanács a 207/2009 rendelet 76. cikkének (1) bekezdése alapján köteles volt e hivatkozás megalapozottságát megvizsgálni a határozatában.
- 59 Az OHIM által hivatkozott érvek nem alkalmasak e megállapítás megkérdőjelezésére.
- 60 Így elsőként az OHIM azzal érvel, hogy a felperes nem hivatkozott a korábbi védjegyek fokozott megkülönböztetőképességére sem a törlés iránti kérelem 2007. február 20-án benyújtott formanyomtatványán, sem az e nyomtatványhoz csatolt észrevételekben.
- 61 Mindazonáltal egyfelől a formanyomtatvány nem tartalmaz a korábbi védjegyek megkülönböztetőképességére vonatkozó részt, hanem mindössze az esetleges jóhírnevükre vonatkozót, erre pedig nem hivatkoztak a jelen ügyben.
- 62 Másfelől sem a 40/94 rendeletből, sem pedig a 207/2009 rendeletből nem derül ki, hogy az elfogadhatósága céljából a korábbi védjegy fokozott megkülönböztetőképességére történő hivatkozást a törlés iránti kérelem benyújtásának időpontjában meg kellene fogalmazni.
- 63 Másodsorban az OHIM szerint a fenti 57. pontban hivatkozott bekezdés egyedülálló és rövid megerősítésnek minősül, amelyet a beavatkozó észrevételeire adott válaszként nyújtottak be a korábbi védjegyek tényleges használatának bizonyítására vonatkozó kérdéstről szóló vitában.
- 64 Márpedig egyfelől – noha ez a bekezdés rövid – a tartalma kellően egyértelmű és pontos.
- 65 Másfelől nem állítható, hogy a felperes hivatkozását a korábbi védjegyek tényleges használatának bizonyításáról szóló vitában fogalmazták meg. Ez utóbbi problémával ugyanis a felperes 2007. október 11-i észrevételeinek I. és II. pontja foglalkozik, míg az 57. pontban hivatkozott bekezdés ugyanezen irat III. pontjából származik, amely a beavatkozó által előterjesztett további érvekkel kapcsolatos. Amint azt az OHIM maga is elismeri, ezek az érvek magukban foglalják a korábbi védjegyek megkülönböztetőképességének kérdését is.

- 66 Harmadsorban az OHIM azt állítja, hogy a felperes elmulasztotta megjelölni a korábbi védjegyek állítólagos fokozott megkülönböztetőképességének alátámasztására szolgáló különleges bizonyítékokat. Az OHIM szerint egyébként a felperes 2007. október 11-i észrevételeinek mellékletében előterjesztett bizonyítékok a korábbi védjegyek tényleges használatának bizonyítására irányulnak.
- 67 E tekintetben a fenti 57. pontban hivatkozott bekezdés szövegösszefüggéseinek értelmezéséből kiderül, hogy a felperes a korábbi védjegyek fokozott megkülönböztetőképességére történő hivatkozás alátámasztása céljából azon bizonyítékok összességére hivatkozott, amelyeket az ez utóbbi védjegyek tényleges használatának bizonyítása céljából benyújtott.
- 68 Egyébiránt e bizonyítékok – nevezetesen a korábbi védjegyeket tartalmazó hirdetési anyagok és az e védjegyekkel ellátott áruk eladási mennyiségére vonatkozó, eskü alatt tett nyilatkozatok – először is nemcsak a korábbi védjegyek tényleges használata tekintetében relevánsak, hanem a használat révén megszerzett esetleges megkülönböztetőképességük tekintetében is.
- 69 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a felperes kellő pontossággal megjelölte azokat a bizonyítékokat, amelyekre támaszkodott, ahhoz, hogy az OHIM megvizsgálhassa a hivatkozásai megalapozottságát, és hogy a beavatkozó benyújthassa az ezzel kapcsolatos észrevételeit.
- 70 A fentiek összességére tekintettel azt a következtetést kell levonni, hogy a fellebbezési tanács tévesen állapította meg, hogy a felperes nem hivatkozott kifejezetten a korábbi védjegyek azon fokozott megkülönböztetőképességére, amelyet a használatuk révén szereztek meg. Továbbá az is téves tehát, hogy a fellebbezési tanács nem vizsgálta meg a felperes e kérdéssel kapcsolatos hivatkozásainak megalapozottságát.
- 71 E hiba maga után vonja azt, hogy a fellebbezési tanács elmulasztotta megvizsgálni a vitatott védjegy és a korábbi védjegyek közötti összetévesztés veszélyének fennállására vonatkozó átfogó értékelés során esetlegesen releváns tényezőket (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-251/95. sz. SABEL-ügyben 1997. november 11-én hozott ítéletének [EBHT 1997., I-6191. o.] 24. pontját, C-39/97. sz. Canon-ügyben 1998. szeptember 29-én hozott ítéletének [EBHT 1998., I-5507. o.] 18. pontját és C-342/97. sz. Lloyd Schuhfabrik Meyer ügyben 1999. június 22-én hozott ítéletének [EBHT 1999., I-3819. o.] 20. pontját).
- 72 E körülmények között a Törvényszék nem rendelkezik az összetévesztés veszélyének fennállására vonatkozó azon átfogó értékelés megalapozottságának vizsgálatához szükséges valamennyi elemmel, amely értékelést a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban végzett el.
- 73 Következésképpen helyt kell adni az egyetlen jogalapnak, és ennél fogva hatályon kívül kell helyezni a megtámadott határozatot, anélkül hogy meg kellene vizsgálni az említett értékelésre vonatkozó, többek között az ütköző megjelölések közötti összehasonlítás különböző elemei közötti kapcsolattal összefüggő érveket.

A költségekről

- 74 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 75 A jelen esetben az OHIM és a beavatkozó pervesztes lett. Következésképpen egyfelől az OHIM-ot a felperes kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségein túl a felperes részéről felmerült költségek viselésére is.
- 76 Másfelől úgy kell határozni, hogy a beavatkozó maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék hatályon kívül helyezi a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) negyedik fellebbezési tanácsának 2010. július 15-i határozatát (R 1638/2008-4. sz. ügy).**
- 2) **Az OHIM saját költségein túl viseli a Dosenbach-Ochsner AG Schuhe und Sport részéről felmerült költségeket is.**
- 3) **A Sisma SpA maga viseli saját költségeit.**

Pelikánová

Jürimäe

Van der Woude

Kihirdetve Luxembourgban, a 2012. február 7-i nyilvános ülésen.

Aláírások